

Εις τον πλούσιον νέον του Ευαγγελίου και εις τον Άγιον Κοσμάν τον Αιτωλόν

/ Το Συναξάρι της Πεντηκοστής / Συναξαριακές μορφές

Γέροντας Γεώργιος Καψάνης, Προηγούμενος Ι.Μ. Οσίου Γρηγορίου († 2014)

Ακούσαμε σήμερα στο άγιο Ευαγγέλιο, πατέρες και αδελφοί μου, ότι ένας ευλαβής νέος, ο οποίος ήτο και τηρητής του Μωσαϊκού Νόμου, επήγε στον Χριστό και τον ερώτησε, τι να κάνη για να κληρονομήση την αιώνιο ζωή. Παρ' όλον ότι ετηρούσε όλες τις εντολές του Μωσαϊκού Νόμου, εν τούτοις αισθανόταν κάποιον κενό μέσα του, ότι κάτι του έλειπε. Και όταν άκουσε για τον Χριστό ότι ήταν ένας καλός διδάσκαλος και σοφός και άγιος και ότι ανέπαυε με την διδασκαλία του, πήγε να τον συμβουλευθή, να του πη τον λογισμό του.

Και όταν του είπε ο Κύριος «τας εντολάς οίδας» και εκείνος απεκρίθη ότι «τις έχω τηρήσει όλες», τότε είδαμε τι του είπε ο Κύριος: «Έτι εν σοι λείπει· πάντα όσα έχεις πώλησον και διάδος πτωχοίς, και έξεις Θησαυρόν εν ουρανών, και δεύρο ακολούθει μοι». Και ο νέος αυτός έφυγε λυπημένος, διότι ήτο πολύ πλούσιος[1].

Βλέπουμε λοιπόν, ότι για να μπόρεση κανείς να προσφερθή ολοκληρωτικά στον Θεό, για να αγαπήση τελείως τον Θεό, αναγκαία προϋπόθεσις είναι να απαλλαγή από κάθε άλλη αγάπη ανθρώπινη. Δεν μπορεί κανείς να έχη δύο αγάπες. Και η πιο μικρή αγάπη, είτε σε ανθρώπους είτε σε πράγματα, μας εμποδίζει από το να αγαπήσουμε τελείως τον Θεό, να προσφερθούμε τελείως στον Θεό. Ο νέος του σημερινού Ευαγγελίου δεν μπόρεσε να προσφερθή τελείως στον Θεό, διότι τον συνέδεε η αγάπη προς τα πράγματα του κόσμου, η αγάπη του πλούτου.

Ο Μοναχός ξεπερνάει αυτό το εμπόδιο με την Χάρι του Θεού, γιατί έχει αφήσει τον κόσμο και τα πράγματα του κόσμου, για να μπορέση να προσφερθή και να αγαπήση τον Θεό χωρίς κανένα εμπόδιο. Και τώρα ευρίσκεται στον δρόμο προς την τελεία ένωσί του με τον Θεό. Και οι εν τω κόσμω λαϊκοί Χριστιανοί μπορούν να αγαπήσουν τον Θεό, αλλ' όχι βέβαια στον βαθμό που θα το κατορθώση στο μοναστήρι ο Μοναχός.

Αυτό βλέπουμε ότι κατώρθωσε και ο άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός, που σήμερα εορτάζουμε. Προσεφέρθη τελείως στον Θεό· αγάπησε τελείως τον Θεό, αφού αρνήθηκε κάθε άλλη αγάπη ανθρώπινη που του ήταν εμπόδιο. Απόδειξις του ότι προσεφέρθη τελείως στον Θεό είναι το ότι ήλθε εδώ στο Άγιον Όρος και έγινε

Μοναχός. Και ο διάβολος βέβαια τον επολέμησε· δεν τον άφησε ήσυχο. Γιατί σκοπός του πονηρού είναι να μας πολεμά και να μας εμποδίζει από το να προσφερθούμε στον Θεό. Και γνωρίζει πολλές τέχνες- είναι πολυμήχανος. Προσπάθησε να τον ρίξει σε κάποια πλάνη τον άγιο Κοσμά, σε κάποια ανυπακοή, σε κάποιο θέλημα, όπως πολεμά όλους τους Μοναχούς. Αλλά ο άγιος Κοσμάς τον ενίκησε με την Χάρι του Θεού και τους αγώνες που έκανε. Και κατώρθωσε στα δέκα επτά χρόνια, που ησκήθη εδώ στο Άγιον Όρος, να επιτύχει εκείνο που επέτυχαν όλοι οι Άγιοι - και εμείς δεν μπορούμε να επιτύχουμε· θέλουμε αλλά δεν μπορέσαμε ακόμη- να αγαπήσει τελείως τον Θεό. Και αφού αγάπησε τελείως τον Θεό, μπόρεσε έτσι τελείως να αγαπήσει και τον συνάνθρωπό του. Δεν μπορεί κανείς να αγαπήσει τον άνθρωπο, εάν πρώτα δεν προσφερθεί ολοκληρωτικά στον Θεό, εάν δεν αγαπήσει πρώτα τελείως τον Θεό. Και έτσι με την αγάπη που απέκτησε στον Θεό και τους συνανθρώπους του ανέλαβε αποστολικό έργο.

Αφού εγνώρισε ότι ήταν θέλημα Θεού, εβγήκε και εφώτισε το δούλον Γένος. Έκανε εκείνο που έκαναν ο άγιος Απόστολος Παύλος και οι Απόστολοι Πέτρος και Ανδρέας και όλοι οι άγιοι Απόστολοι. Και περιήρχετο και εδίδασκε και εκήρυττε κατά τα δύσκολα εκείνα χρόνια της δουλείας, που ο κόσμος εξούσε στο σκοτάδι της άγνοιας και πολλά χωριά απεχριστιανίζοντο με τους ιερείς των επί κεφαλής και εξισλαμίζοντο. Εάν δεν υπήρχε ο άγιος Κοσμάς, δεν θα υπήρχε σήμερα Ελληνισμός. Γι' αυτό η Εκκλησία μας τον ανεκήρυξε Ισαπόστολο. Και η Πολιτεία, όταν οι Κυβερνήται υγιώς σκέπτονται, αναγνωρίζουν τον άγιο Κοσμά τον Αιτωλό ως αναμορφωτή του Γένους και ως πρωτεργάτη της Εθνεγερσίας του 1821.

Και ένα άλλο σημείο, το οποίο δείχνει ότι ο άγιος Κοσμάς ηγάπησε τελείως τον Θεό, είναι και το μαρτυρικό τέλος το οποίο ηξιώθη. Ο Κύριος τον ηξίωσε του μαρτυρικού τέλους, διότι τελείως προσεφέρθη εις Αυτόν και τελείως τον ηγάπησε. Τί άλλο έχει να ποθήσει μία ψυχή που ηγάπησε πολύ τον Θεό, παρά να χύσει το αίμα της για την αγάπη του Λυτρωτού της και να μαρτυρήσει γι' Αυτόν; Οι Άγιοι παρεκάλουν τον Θεό να τους αξιώσει του μαρτυρικού στεφάνου. Διότι και το μαρτύριο είναι χάρισμα και δίδεται εις όσους αγαπήσουν τελείως τον Θεό.

Αυτός είναι ο άγιος Κοσμάς. Εμείς ως Αγιορείται καυχόμεθα εν Κυρίω για τον άγιο Κοσμά τον Αιτωλό. Το Άγιον Όρος και να μή έβγαζε άλλον Άγιο, μόνον ότι έχει βγάλει τον άγιο Κοσμά, αυτό του είναι αρκετό για να δικαιώσει την ύπαρξί του. Διότι ο άγιος Κοσμάς έσωσε το δούλον Γένος και τον Ελληνισμό και την Πίστι. Γι' αυτό λοιπόν η καύχησίς μας είναι εν Κυρίω. Αλλά, καθώς λέγει ο άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος, ο Κύριος εν ημέρα κρίσεως θα μας κρίνει μαζί με εκείνους που είχαν τις ίδιες δωρεές και τα ίδια χαρίσματα και ηγιάσθησαν, γι' αυτό και τις ίδιες ευθύνες[2]. Ο άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός κατώρθωσε να επιτύχει εκείνο που είπε

σήμερα ο Απόστολος που διαβάσαμε, να φθάση δηλαδή «εις άνδρα τέλειον, εις μέτρον ηλικίας του πληρώματος του Χριστού»[3] με την τελεία προσφορά του στον Θεό και την τελεία αγάπη του σ' Αυτόν. Σ' αυτό καλεί και εμάς να αγωνισθούμε.

Χαιρόμεθα που μαζί μας είναι σήμερα και πολλοί αδελφοί μας λαϊκοί προσκυνηταί, και ιδιαιτέρως μία ομάδα παιδιών από το Αγρίνιο με τον ιεροκήρυκά τους, τον π. Κοσμά. Από εκείνα τα μέρη που κατήγετο και ο άγιος Κοσμάς που σήμερα εορτάζουμε. Ευχόμεθα και στον π. Κοσμά, που σήμερα εορτάζει, ο Κύριος να τον ευλογή και να τον ενδυναμώνη στο έργο του.

Παραπομπές

1.Λουκ. ιη' 18-23.

2. Οσίου Συμεών Ν. Θεολόγου, Κατηχήσεις-Ευχαριστίαι, εκδ. «Ορθόδοξος Κυψέλη», Θεσ/νίκη 1988, τόμ. Α', Λόγος Ε', σελ. 110-111.

3. Εφ. δ' 13.

Πηγή: Αρχιμανδρίτου Γεωργίου, Καθηγουμένου της Ιεράς Μονής Οσίου Γρηγορίου Αγίου Όρους, «Ομιλίες σε εορτές Αγίων (των ετών 1981 - 1991)», τόμος Β', σελ. 250 - 254, Α' έκδοσις 2016 Ιεράς Μονής Οσίου Γρηγορίου, Άγιον Όρος.

<http://bit.ly/2n12WwZ>